

# VLAAMSE RAAD

---

ZITTING 1981-1982

25 JANUARI 1982

---

## VOORSTEL VAN DECREET

— van de heer E. Desutter —

**houdende aanvulling van artikel 58 van de wet van  
29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimte-  
lijke ordening en van de stedenbouw**

## TOELICHTING

De oorspronkelijke tekst van artikel 58 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw bepaalde dat de bevoegde overheden aan de afgifte van een verkavelingsvergunning „de lasten (kunnen) verbinden die zij aan de aanvrager menen te moeten opleggen, met name de uitvoering, op zijn kosten, van alle werken tot uitrusting van de aan te leggen straten en het bestemmen van gronden voor groene ruimten, openbare gebouwen en overheidsdiensten”.

Voormelde bepaling werd bij artikel 16 van de wet van 22 december 1970 enigszins gewijzigd – zonder dat daarbij iets ten gronde werd veranderd – zodat het eerste lid van artikel 58 thans bepaalt dat de gemeenteoverheid en, in voorkomend geval, de gemachtigde ambtenaar aan de afgifte van een verkavelingsvergunning „de lasten (kunnen) verbinden die zij aan de aanvragers menen te moeten opleggen, met name de uitvoering, op zijn kosten, van alle werken tot uitrusting van gronden voor groene ruimten, openbare gebouwen en openbare nutsvoorzieningen”.

Het is zonder meer duidelijk dat de in artikel 58 gebruikte uitdrukking «met name» erop wijst dat de opsomming van de lasten die door de overheid aan de aanvrager van een verkavelingsvergunning kunnen worden opgelegd, niet limitatief is.

Zoals door de Raad van State werd benadrukt mag hieruit evenwel niet worden afgeleid dat het de bedoeling van de wetgever was het de overheid mogelijk te maken om het even welke lasten, zonder enige beperking, aan de afgifte van een verkavelingsvergunning te verbinden ; de aard van de verplichtingen wordt immers bepaald door de aard van de lasten welke in artikel 58 zijn opgesomd en die betrekking hebben op „werken” tot uitrusting van de aan te leggen straten en op het „bestemmen” van gronden voor gemeenschappelijke doeleinden (zie de arresten nr. 13.950 van 10 februari 1970 en nr. 16.547 van 9 juli 1974).

In het licht van deze stelregel werd dan ook door de Raad van State gesteld dat de verplichting tot kosteloze afstand van gronden en nutsvoorzieningen niet logisch in de door artikel 58 vervatte opsomming kan worden ingepast en derhalve vreemd is aan de algemene strekking van die bepaling. Artikel 58 laat overigens niet toe dat iemand uit zijn eigendom wordt ontzet zonder onteigening.

Gelet op dit door de Raad van State ingenomen standpunt is het de bedoeling van het voorgelegd voorstel om in het eerste lid van artikel 58 – naast de reeds opgenomen opsomming – de voormelde verplichting expressis verbis als last welke aan de afgifte van een verkavelingsvergunning kan worden verbonden te vermelden.

Bij het indienen van het voorstel wordt uitgegaan van de overweging dat kennelijk aan deze verplichting werd gedacht bij het opstellen van de in artikel 58 opgenomen bepalingen ; hierbij kan worden verwezen naar de memorie van toelichting van het wetsontwerp tot organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (Senaat stuk 124 (1958-1959)-Nr. 1, van 8 april 1959, blz. 77). Interessant in dit verband is overigens ook het advies van de Raad van State, afdeling wetgeving, dat op 25 augustus 1967 werd gegeven bij het ontwerp van ministerieel besluit tot vaststelling van de voorwaarden waaraan een dossier betreffende een verkavelingsaanvraag moet voldoen om volledig te zijn (zie Belgisch Staatsblad van 21 november 1967, blz. 12.141).

De tekst zelf van het voorstel behoeft weinig of geen enkele toelichting. Voor zover als nodig is wordt erop gewezen dat het hier gaat om een facultatieve verplichting waaromtrent de gemeentelijke overheid of, in voorkomend geval, de gemachtigde ambtenaar dient te oordelen in functie van de concrete omstandigheden van elke voorgelegde verkavelingsaanvraag.

Voor deze verplichting tot kosteloze afstand werd de tekst overgenomen uit het ministerieel besluit van 6 februari 1971 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan een dossier betreffende een verkavelingsaanvraag moet voldoen om als volledig te worden beschouwd (zie artikel 2, punt 8 van voornoemd ministerieel besluit).

E. DESUTTER

---

## VOORSTEL VAN DECREET

## Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

## Artikel 2

In artikel 58 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de wet van 22 december 1970, wordt na het eerste lid een nieuw lid ingevoegd waarvan de tekst luidt als volgt :

„Zij kunnen de afgifte van de vergunning daarenboven afhankelijk stellen van een door de aanvrager aan te gane verbintenis om de eigendom van de in de aanvraag aangegeven openbare wegen, aanhorigheden en nutsvoorzieningen zomede van de gronden waarop ze aangelegd of zullen aangelegd worden, vrij en onbelast, en zonder kosten voor de gemeente, om niet aan haar af te staan op een door haar vast te stellen datum en in elk geval bij de eindoplevering van de werken.”

## Artikel 3

Dit decreet treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

E. DESUTTER

---